

Ødselhed og Uorden i Sammenligning med dem, hvor hun med stor Selvfornægtelse og Anstrengelse bøder paa Følgerne af Mandens Fejl." Saaledes vurderede man her i Rigsdagen for 40 Aar tilbage Kvindens Skønsomhed i økonomiske Sager, og saa kommer man nu og foreslaar, at Kvinden skal sættes i Klasse med umyndige Personer; hun antages ikke at have Evne til at administrere eller bevare det Pengebeløb, der her kan blive Tale om; hun sættes under Arbejdsraadets Værge-maal. Hvis det kan kaldes at „sørge rigtig godt“ for Kvinden, saa maa vor tidligere Lovgivning i denne Retning være fuldstændig misvisende. Jeg skal i denne Sammenhæng endnu kun minde om, at i 1881 blev Spørgsmaalet om Kvindens Myndighed drøftet paa det nordiske Juristmøde, og lignende Anskuelser som i Landstingets Betænkning af 1857 udtalte bleve da gjorte gældende af en Mand, der fra kompetent Side er betegnet som Norges „indsigtsfuldeste, skarpsindigste og mest erfarne Jurist“, nemlig nuværende Regeringsadvokat Johannes Bergh. Jeg havde ventet at høre det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro), der altid taler saa djærvt for Kvindens Sag, opløfte sin Røst i denne Anledning; men det synes, som om ogsaa han er kommen ind under den Fortryllelse, som behersker andre ærede Medlemmer, saa at ogsaa han finder det forsvareligt at tie til og stemme for Bestemmelser som de paatalte. — Jeg tør ikke lægge Beslag paa Tingets Tid i et saadant Omfang, som vilde behøves for at gennemgaa alle de Bestemmelser i Lovforslaget, der udæske til Kritik, men endnu et Par Enkeltheder maa jeg dog have Lov til at dvæle ved. I sidste Stykke af § 2 er der siden i Fjor foretaget en Ændring; Bestemmelsen lyder nu saaledes: „Efterladte, som ikke havde Bopæl her i Landet, da Ulykken skete, have intet Krav efter denne Lov“. For ikke mange Dage siden sad jeg sammen med det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) i Udvalget angaaende Forslag til Lov om Sikkerhedsstilling af Personer, der have offentlige Oppebørsler; det var foreslaaet, at Forsikringselskaber, som ikke havde Sæde her i Landet, ikke skulde kunne

opnaa Anerkendelse jævnsides danske Selskaber; men det ærede Medlem og jeg bleve hurtigt enige med Udvalgets andre Medlemmer om at stryge denne Bestemmelse, idet vi fandt det lidet stemmende med hele den internationale Udvikling at stille Udlændinge og Indlændinge paa forskellig Fod. Vi have for ganske nylig haft ét andet Lovforslag til Behandling og Vedtagelse her i Salen, som gik ud paa at stille Udlændinge og Indlændinge lige med Hensyn til Betingelserne for personlig Arrest. Sammenligner man denne Tendens i vor Lovgivning med den anførte Bestemmelse i det foreliggende Forslags § 2, kan man ikke andet end blive forbavset. I Forslaget i Fjor stod, at Bestemmelsen kun skulde finde Anvendelse paa Udlændinges efterladte, som ikke havde Bopæl her i Riget, da Ulykken indtraf; men Ordet „Udlændinge“ er nu slettet, nu skal Reglen gælde de vedkommende efterladte i Almindelighed; naar de ikke havde Bopæl her i Landet, da Ulykken skete, skulle de have tabt al Ret til Erstatning. Dette betyder, at naar de paagældende blot bo paa den anden Side af Grænsen mod Syd, i Nord-slesvig, eller paa den anden Side af Øresund, i Skaane, saa skulle de, selv om det kun er en midlertidig Bopæl, de have uden for Grænsen, have mistet deres Krav paa Erstatning i Anledning af deres Forsørgeres ved et Ulykkestilfælde under Arbejdet indtrufne Død; det er som en Straf for, at de have rejst ud af Landet. Jeg vil dog henstille til ærede Medlemmer, om det virkelig er passende at vedtage en saadan Bestemmelse. — Det Krav paa Erstatning, som de efterladte maatte have, kan dog umulig anses forspildt med Rette, blot fordi de havde Bopæl uden for Rigets Grænser paa den Tid, Ulykken skete. Ogsaa dette er en Bestemmelse, der fører Tanken tilbage til længst forsvundne Tider, da det at høre hjemme i et andet Land var nok til at blive betragtet som en retløs Person. — Det er bemærket, at allerede under Sagens Behandling i Landstinget er der af vort sproglige Udvalg her i Tinget blevet stillet Ændringer til Lovforslaget. Jeg lader dette staa ved sit Værd, men vil blot bemærke, at hvis det ærede Sprogudvalg har gennemgaaet Lov-